

SPOZNAJTE SAMI SEBA V NOVEJ RUBRIKE PÍSAČKY PÁNA JOZEFA, BAVTE SA PRI ČÍTANÍ, "MAJTE SA KRÁSNE A BUĎTE ZDRAVÍ".

Ako som krízu chytil

Dozvedel som sa, že teplé počasie okrem prepotených šiat prináša aj lepšie zážitky. Hneď po tejto pozitívnej informácii, začal som pozornejšie sledovať okolie počas mojich turistických vychádzok na Devínsku Kobylu a v zátokách pri Dunaji. Zrazu však začal vo mne rásť akýsi nepokoj, ako pri zapletení sa konára medzi nohy pri zostupe z Koliby. Tento rušivý prvok sa vraj nazýva „kríza stredného veku“. V mojom prípade išlo o chytenie krízy v pokročilom štádiu celoživotnej lásky k turistike.

Pestovanie úspešnej krízy stredného veku, to nie je také jednoduché. V prvom rade k tomu potrebuje človek stredný vek. To by nebolo najťažšie, stačí trochu trepezlivosti a je tu.

Ako sa prejavuje? Neskorým príchodom na zraz, spôsobený začesávaním preriedených vlasov pred zrkadlom. Otázkou od omladiny typu „Ujo, koľko je hodín?“ Vrcholom býva pozícia „spiaceho turistu“. To je, keď ma kamaráti budia, aby som neskončil v potoku. Ja zatiaľ spokojne snívam tom, ako bude v budúcnosti krásne teplo, ozdobené sporo oblečenými turistkami.

Po prebudení z takýhto predstáv si myslím, že som zrelý na odstreľ. To mi s ľahkým úsmevom odkýva aj moja domáca aj netrepezlivý dedič mojej zlatom vyváženej turistickej výbavy nadobudnutej za celý doterajší bezkrízový život. Dostal som sa do pozície, že som vysmiaty, svalnatý, nakrátko ostrihaný turista, ktorý letí ako guľa do desaťstupňového kopca s úsmevom na perách...

POČÍTAČOVÝ LAKEŤ

Počítačový lakeť

V mladosti ma neobišli mnohé športové zranenia, z ktorých som sa dokázal rýchlo vylízať ako „zamrznutý“ počítač po reštartovaní. Ako verný pracant pri počítačovej zostave som utržil tiež viaceré poranenia tela. Tie na duši z dôvodu skromnosti nebudem radšej uvádzať.

Napríklad narazený bok, keď som sa, napriek varovaniam manželky, že otáčacia stolička nie je kolotoč, prekopícol na podlahu. Boli aj drobné poranenia hlavy a tváre po výskokoch od radosti, že som objavil niečo nové v technických možnostiach môjho PC.

Medzi najvážnejšie patrila výron v členku spôsobený preskakovaním pahreby v čase pálenia Jánskeho ohňa s notebookom v rukách, do ktorého som zaznamenával ohnivú atmosféru pri vatre.

Ale ako sa hovorí „*nešťastie nechodí po horách, ale užívateľoch počítačov.*“ Postihol ma ešte jeden zdravotný neuh. Od prudkých úderov do klávesnice a bezuzdnom vláčení počítačovej myši, mi vypovedal službu lakeť pravej ruky. Bolel aj keď som potriasal ľudom ruku, dvíhal pohár alebo vyťahoval USB kľúč. Predovšetkým v noci, po pár hodinách spánku pri otočení sa v posteli.

Dlho som váhal či navštíviť lekára, ale keď bolesť neutíchala, išiel som. Diagnóza odborníka znela – *tenisový lakeť* (čo je krč svalstva a šľachy, ktorá ťahá za nervy v lakti). Keď som oponoval, že tenis som hral pred viac ako tridsiatimi rokmi, zmenil diagnózu na oštepársky alebo golfový lakeť, pretože do toho času iná diagnóza ešte nebola známa.

Napokon napísal novoobjavenú diagnózu, *počítačový lakeť*! Ani nečakal na moju otázku, či je to vážna a, nedajbože, medzi užívateľmi počítačov nákazlivá choroba. To už rázne udieral do klávesnice svojho PC a posielal emailom informáciu o svojom novom objave do Ústrednej databázy chorôb. Po opadnutí prvotnej eufórie, že bude zapísaný do plejády objaviteľov nových civilizačných ochorení, mi s dôležitosťou prislúchajúcou lekárskej legende dal vážne odporúčania, ako sa čo najskôr vyliečiť. Držať lakeť v pokoji, podľa možnosti zavesený na šnúrke. Cvičiť cviky obsiahnuté v brožúrkach *Predchádzajme civilizačným ochoreniam* a *Strečing pri počítači*. No najmä vyvarovať sa skutočným príčinám, teda spúšťaču mojej bolesti. To už bolo priveľa! Mám v najlepšom prestať? Keď som len nedávno začal hrať virtuálne bojové hry na diaľku so susedom?

Nie! Skúšal som ovládať myš ľavou rukou a postupne sa stal zo mňa obstojný ľavák.

Jedného neskorého večera sa mi podaril bojový útok na pozície suseda, v tomto prípade úhlavného virtuálneho nepriateľa. Ako som mal vo zvyku, odišiel som od obrazovky, nervózne chodil po izbe a čakal na protiútok. Ten prišiel, ale ja som mal premyslené už ďalšie dva kroky dopredu. Tak ako Napoleon, ktorý aj s pravou rukou zastrčenou v kabátci dokázal, s maršalskou paličkou v ľavej, riadiť celú armádu. Dobehol som k počítaču, bez rozmýšľania uchopil myš do pravej ruky a presunul ľavé krídlo armády vpred! Ešte zapojiť ťažké delostrelectvo, zničiť zázemie protivníka a... veľa, veľa postupov ako z čítanky skvelého bojového stratéga. V zápale boja som ani nespozoroval, že môj lakeť sa po tejto ukážke bojovej geniálnej stratégie prestal hrať na chorého.

VAROVANIE: Niektoré bojové počítačové hry treba radšej užívať iba po malých dávkach.

